

Радой Ралин
Магаре и кон

Вървели нагоре из стръмнината натоварени кон и магаре.

– Коньо, приятелю, товарът и на двамата ни е еднакъв, а аз съм много по-слаб от тебе. Вземи част от моя, защото не бих го издържал.

– Този въпрос аз не го решавам, а господарят. Той знае кой от нас колко може да понася.

Магарето карало минута-две, омаломощено паднало, издъхнало.

Понеже бързал, стопанинът одрал магарето, прехвърлил целия му товар, заедно с кожата, върху коня и пак потеглил по урвата.

Едва сега на коня му дожаляло за магарето:

– Тежко ми на мене глупака! Ох, Марко, Марко, ако бях те послушал, ако бях те пожалил, сега нямаше да ти нося целия багаж, ведно с кожата ти!

После се обърнал към господаря:

– Вземи половината от товара ми, защото иначе ще трябва до края на пътя да носиш всичкия ми товар, заедно с моята кожа.

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5947>]